

КноРус, 2008. 163 с.

4. Грещак М. Г., Гребешкова О. М., Грещак М. Г. Внутрішній економічний механізм підприємства : навч. посіб. Київ : КНЕУ, 2001. 228 с.

5. Жданов С. А. Механизмы экономического управления предприятием : учеб. пособ. Мо : ЮНИТИ–ДАНА, 2002. 319 с.

6. Кобиляцький Л.С. Управління конкурентоспроможністю : навчальний посібник. Київ : Зовнішня торгівля, 2003. 304 с.

7. Конкурентоспроможність: проблеми науки і практики: монографія / Кузьмін О. Є., Долішній М.І., Булеєв І. П. та ін. Харків : ІНЖЕК, 2006. 248 с.

8. Кривов'язюк І. В. Проблеми формування організаційно–економічного механізму системи управління конкурентоспроможністю підприємства. URL : <http://mobile.pidruchniki.ws/1368051153556/>

9. Паламарчук О. М. Сутність та формування організаційно–економічного механізму управління конкурентоспроможністю підприємства. URL : http://archive.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/evu/2011_17_2/Palamarchuk.pdf.

10. Піддубна Л. І. Конкурентоспроможність економічних систем: теорія, механізм регулювання управління : монографія. Харків : ІНЖЕК, 2007. 368 с.

11. Русин–Гриник Р. Р. Сутність та структура організаційно-економічного механізму управління конкурентоспроможністю підприємства. *Науковий вісник НЛТУ України*. 2010. № 20/5. С. 240–247.

Зоряна ВЛАХ

здобувачка освітньо-професійної програми
«Публічне управління та адміністрування», ЗУНУ
Науковий керівник – к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу ЗУНУ Олена ДУДКІНА

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ СФЕРОЮ ТУРИЗМУ РЕГІОНУ

Туристична галузь є важливою складовою соціально–економічного розвитку регіонів та громад, яка сприяє створенню робочих місць, розвитку туристично–курортного і готельного бізнесу, залученню вітчизняних та іноземних інвестицій. Сфера надання туристичних послуг покликана виконувати важливе соціальне завдання – забезпечення потреб різноманітних категорій населення у якісному, комплексному, доступному споживанню туристичного продукту, що, в свою чергу, сприяє підвищенню рівня та якості життя громадян. Специфіка функціонування сфери туризму та рекреації зумовлює необхідність використання спеціальних методів та управлінських прийомів, зокрема, щодо управління змістом робіт. Так, практика розробки і прийняття управлінських

рішень має свої особливості, які визначаються характером і специфікою діяльності туристичної організації, її організаційною структурою, внутрішньою культурою.

У сучасному менеджменті туризму, на думку сучасних науковців, повинні використовуватися спеціальні моделі прийняття управлінських рішень, зокрема: лінійне моделювання, динамічне програмування, імовірнісні й статистичні моделі (наприклад, теорії масового обслуговування), моделі оптимального обслуговування (що моделюють оптимальну кількість каналів обслуговування туристів відповідно до потреби в них), імітаційне моделювання (наприклад, побудова віртуальної моделі функціонування нового готельного комплексу).

Застосування тієї чи іншої моделі прийняття управлінського рішення має бути економічно обґрунтоване, що вимагає застосування адміністративним апаратом туристичної організації спеціальних економіко-аналітичних та організаційно-розпорядчих процедур, які передбачають:

1) врахування фактора часу, сутність якого полягає в тому, що інвестор, який вклав кошти у реалізацію певного управлінського рішення (відкриття турфірми, будівництво готелю), через певний час очікує отримати прибуток;

2) порівняння витрат і результатів на кожній стадії життєвого циклу туристичного продукту;

3) застосування системного підходу (аналіз усіх суб'єктів у взаємозв'язку і взаємозалежності як системи);

4) застосування комплексного підходу, коли поряд із розрахунком прямого економічного ефекту від реалізації технічних новинок необхідно врахувати побічні (складні за методом розрахунку) соціальні й екологічні ефекти від підвищення (вдосконалення) показників ергономічності й екологічності нового об'єкта, наприклад, усунення шкідливого впливу на повітря, воду тощо;

5) забезпечення багатоваріантності технічних й організаційних рішень з урахуванням міжнародного досвіду та досвіду безпосередніх конкурентів;

6) передбачення та врахування факторів невизначеності і ризику [1].

Важливе місце в управлінні змістом робіт організацій, що надають туристичні послуги, займає програмування управлінських рішень, що дає змогу отримати науково обґрунтовані варіанти тенденцій розвитку показників якості, елементів витрат та інших факторів, які використовують при розробці перспективних планів діяльності організації.

Сучасні концепції менеджменту в сфері туризму наголошують на надзвичайній важливості орієнтації на клієнта і звертають увагу на проблеми якості туристичного продукту, оцінка якої має враховувати значну нестабільність запитів, потреб і поведінки клієнтів. За таких умов відстеження ситуації на ринку більшою мірою має на меті пошук шляхів найбільш

оптимальної адаптації туристичних продукту і послуг до запитів клієнтів, аніж намагання урізноманітнити асортимент пропонованих товарів. І хоч одне абсолютно не скасовує інше, конкуренція між компаніями туристичного ринку сьогодні стимулює до пошуку постійного поліпшення співвідношення якості і ціни [2].

Діяльність туристичних організацій, орієнтованих на клієнтів та задоволення їх запитів, потребує перегляду системи комунікацій і професійної компетентності працівників туристичних організацій, визначення критеріїв управлінської діяльності, проектування організаційних процесів та регламентування процесу доведення готового туристичного продукту до споживача.

Список використаних джерел:

1. Мальська М.П. Основи туристичного бізнесу : Навч. посібник. Львів: Видавничий центр ЛНУ ім. Івана Франка, 2003. 267 с.
2. Менеджмент туристичної галузі : підручник / О.М. Білоусов, О.Є. Лугінін, О.С. Херсон: Видавничий дім «Гельветика», 2017. 580 с.

Катерина ВОЙТКОВА

здобувачка освітньо-професійної програми
«Публічне управління та адміністрування», ЗУНУ
Науковий керівник – к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу ЗУНУ Інна ЧИКАЛО

ВДОСКОНАЛЕННЯ ПРОЦЕСУ УПРАВЛІННЯ ДОТРИМАННЯМ МОРАЛЬНО-ЕТИЧНИХ НОРМ ПОВЕДІНКИ В ДІЯЛЬНОСТІ ПУБЛІЧНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ

Через систему публічного управління формується солідарність між суспільством країни та державою як системою відносин, спрямованих на реалізацію цінностей суспільства, досягнення цілей публічної політики, а також створення конкурентоспроможної держави, визначальними характеристиками якої є верховенство права і розвинена правова культура, збалансована представницька демократія, сильне самоврядування, дисциплінований і мобільний державний менеджмент. Все це дає підстави стверджувати, що публічне управління має ґрунтуватися на цінностях цивілізаційного та формаційного розвитку, громадянського суспільства, забезпечувати максимальне включення громадян до управління суспільством, країною і державою для досягнення легітимно розроблених і визнаних цілей прогресу, забезпечувати пошук компромісів або усунення соціальних, економічних і